

Onsdagen den 4 Februari.

Kl. 12 middagen.

§ 1.

Justerades protokollet för den 28 nästlidna Januari.

§ 2.

Enligt derom förut fattadt beslut företogs nu val af nio ledamöter i hvar och ett af de tre Tillfälliga Utskott, som Kammaren beslutit till-sätta; och utsågos dervid till

Ledamöter i Tillfälliga Utskottet N:o 1:

Herr	C. Ekman	med	130	röster,	
	„ J. Asklöf	„	129	„	
	„ E. Berggren	„	129	„	
	„ N. J. Boström	„	129	„	
	„ R. Ehrenborg	„	129	„	
	„ L. Ersson	„	129	„	
	„ F. T. Malmberg	„	129	„	
	„ A. Persson	„	129	„	och
	„ H. R. Törneblad	„	129	„	

Ledamöter i Tillfälliga Utskottet N:o 2:

Herr	C. W. Carlsson	med	103	röster,	
	„ M. Ekström	„	103	„	
	„ P. Hübnette	„	103	„	
	„ J. Jonasson i Gullaboås	„	103	„	
	„ L. Jönsson	„	103	„	
	„ O. Nilsson	„	103	„	
	„ P. Näsman	„	103	„	
	„ E. Thomasson	„	103	„	och
	„ J. Rutberg	„	102	„	

Ledamöter i Tillfälliga Utskottet N:o 3:

Herr	E. Königsfeldt	med	93	röster,	
	„ C. E. Boman	„	91	„	
	„ G. Bolin	„	91	„	

Herr <i>J. Larsson</i>	med	91	„	
„ <i>N. Nilsson</i> i Stäfvie	„	91	„	
„ <i>J. P. Nilsson</i>	„	91	„	
„ <i>L. J. Svensson</i>	„	91	„	
„ <i>A. W. Westerdal</i>	„	91	„	och
„ <i>J. M. Wikström</i>	„	91	„	

§ 3.

Skedde hänvisning af de å Kammarens bord hvilande Kongl. Maj:ts nådiga propositioner:

1:o) angående afsöndring af jord från öfverstebostället Kronobäck vid Calmar regemente till Mönsterås församlings folkskola i Calmar län;

2:o) om tillfällig löneförbättring för åtskilliga landtstats-tjenstemän;

3:o) om statsbidrag för väganläggning emellan Junosuando och Vit-tangi i Norrbottens län;

4:o) om Sveriges deltagande i den blifvande verdensutställningen i Filadelfia;

5:o) om pension för Länsmannen M. Edner;

6:o) om pension för Afvittringslandtmätaren C. J. Fernblad;

7:o) angående upphörande af optionsrätt till arrende af landtstats-boställe, som, efter indragning till statsverket, för dess räkning första gången utarrenderas;

8:o) om upplåtelse till Nyköpings stad af åtskilliga delar utaf Nyköpings gamla slotts område;

9:o) om afsöndring för all framtid af 5 kvadratref 60 kvadratstänger jord från öfverjägmästarebostället Hallby Storegården i Skaraborgs län, för att upplåtas till Näs församling såsom byggnadsplats och planteringsland för en fast folkskola;

10:o) angående sökt eftergift å arrendet för Wenngarms kuungsgård i anseende till brandskada.

Samtliga ofvan uppräknade Kongl. propositioner hänvisades till Stats-Utskottet;

11:o) om ändringar i Kongl. förordningen den 26 April 1861 rörande de allmänna grunderna för hypoteksföreningars bildande och framtida verksamhet;

Hänvisades till Banko-Utskottet;

12:o) angående eftergift till förmån för staden Halmstad af Kronans rätt till danaarf efter Skräddaren P. Sandberg;

Hänvisades till Stats-Utskottet;

13:o) angående eftergift till förmån för enkan Karin Svensson, född Olsson, af Kronans rätt till danaarf efter hennes man Artilleristen C. N. B. Svensson;

Hänvisades till Stats-Utskottet;

14:o) om reglering af biskopslönen i Lunds stift;

Hänvisades till Lag-Utskottet;

15:o) angående tillstånd för Stockholms stad att framgent disponera en Kongl. Maj:ts och Kronan tillhörig egendom å Kungsholmen;

16:o) angående Westerås domkyrkokassas befriande från skyldighet att erlägga ränta och amortering å ett år 1858 beviljadt statslån;

17:o) om bidrag till en pensionskassa för enkör och barn efter prester och elementarlärare.

Sistnämnde trenne Kongl. Maj:ts propositioner hänvisades till Stats-Utskottet.

§ 4.

Föredrogs ånyo Lag-Utskottets utlåtande N:o 1, i anledning af erhållen remiss af motion angående ändring i gällande skogslagstiftning.

Herr Ehrenborg anförde: Sedan vid förra sammanträdet motionären vid öfverläggningens början förklarar sig vilja återtaga 5:te och 6:te punkterna samt sista mom. i 3:dje punkten af ifrågavarande motion och framställt den önskan, att alla de öfriga punkterna måtte blifva till Lag-Utskottet återlemnade, så förundrade det mig något, att en ärad reservant inom Utskottet, oakadt hvad sålunda förekommit, tycktes yrka, att motionen i dess helhet skall till Utskottet återlemnas. För min del kan jag icke annat än anse, att Lag-Utskottets majoritet har haft goda skäl för sin åtgärd att till Kammaren återlemna motionen. I densamma förekomma nemligen 10 särskilda punkter, hvar för sig nummerade och från hvarandra fristående, af hvilka några röra anslag och de flesta öfriga lagstiftningen. Jag tror icke, att man kan komma till någon annan åsigt, än att uti motionen, i strid mot 55:te paragrafen Riksdags-ordningen, ämnen hafva blifvit sammanförda, som äro olikartade, och jag har icke kunnat upptäcka, att Lag-Utskottet någonsin har behandlat anslagsfrågor; låt ock vara att sådan, i likhet med dessa 5:te och 6:te punkter, icke varit beledsagade af några siffror. Om det hade varit så, att alla punkterna hade åtföljts af en hemställan, att Riksdagen, på sådana blott i allmänhet angifna grunder för blifvande åtgärder och lagstiftningsförslag till vinnande af en förbättrad skogshushållning och förekommandet af skogsbrist, ville göra en framställning till Kongl. Maj:ts, så hade troligen motionen i dess helhet ansetts böra hänvisas till tillfälligt Utskott. Så är emellertid nu icke förhållandet, utan lära motionens samtliga delar otvetydigt tillhöra ständiga Utskotts behandling. Jag befarar nu, att ett prejudikat i sådan syftning, att en motion med så olikartade fristående punkter hänvisades ensamt till Lag-Utskottet, icke skulle vara för framtiden lyckligt, emedan det kunde lägga grund till allt för mycken sammanblandning och godtycklighet. Då dertill kommer motionärens framställda begäran att få återtaga 5:te och 6:te punkterna, så kan jag icke se annat, än att Kammaren har största skäl att dertill lemna sitt bifall, så mycket mer som dessa punkter icke synas vara så särdeles angelägna. Den ena afser inköpande af skogstrakter för bedrivande af

skogskultur för statens räkning, och denna fråga ligger redan på Riksdagens framställning hos Kongl. Maj:t. Den andra, såsom afseende af dikning och torrläggning af sankta trakter, kan icke heller vara särdeles angelägen, helst den icke är närmare utredd eller beledsagad af några bestämda siffror.

På dessa i korthet anförda skäl hemställer jag vördsamt, att Kammarerna, med bifall till motionärens önskan om uteslutande ur motionen af nämnda punkter, måtte hänvisa densamma i dess öfriga delar tillbaka till Lag-Utskottet.

Rörande förslaget om tillsättande af ett Särskildt Utskott, hvilket förslag bordlades i sammanhang med nu förevarande betänkande, förmodar jag, att nu icke är rätta stunden att derom yttra sig, utan att detta blir föremål för en senare öfverläggning.

Herr vice Talmannen Friherre Åkerhielm: Till hvad Herr Ehrenborg yttrat ber jag endast att få tillägga, det jag tror, att med den ändring, som Herr Malmberg nu i sin motion vidtagit, densamma oafvisligen lär tillhöra Lag-Utskottets behandling, och jag förenar mig därför i yrkandet, att Kammarerna måtte återlemna motionen i dess nuvarande skick till Lag-Utskottet; men med afseende på det ämne, som närmast efter detta står på föredragningslistan, eller frågan om tillsättande af ett Särskildt Utskott, vill jag likväl vid nämnda yrkande fästa det vilkor, att det blifvande beslutet affattas så, att Kammarerna förbehåller sig öppen rätt att öfverlemna motionen till Särskildt Utskott för den händelse Kammarerna sedermera beslutar, att ett sådant skall tillsättas.

Häruti instämde Herr Grefve Sparre.

Herr Liss Olof Larsson: Äfven jag förenar mig med de Herrar, som yrkat, att motionen i sitt af motionären förändrade skick måtte remitteras till Lag-Utskottet, men om jag tager i betraktande Grundlagens stadgande i 55 § Riksdags-ordningen är jag tveksam, om ett remitterande af motionen äfven i dess berörda skick kan gå för sig, ty i 2:dra punkten föreslås förändringar i Skiftesstadgan och i 9:de punkten ändringar i Stängselförordningen, och jag kan för min del icke se annat, än att således flera mål äro sammanblandade i en motion. Då det nu i nämnde § i Riksdags-ordningen heter: »Ej må i en skrift flera mål af olika beskaffenhet sammanföras» så hemställer jag, att motionären måtte stryka ut äfven nämnda båda punkter i motionen, hvarefter remiss till Utskottet kan försiggå.

Herr Ehrenborg: De mål, som den siste ärade talaren vidrörde, äro af beskaffenhet att tillhöra ständigt Utskotts behandling och hafva i alla tider handlagts af Lag-Utskottet. Således, om ett Särskildt Utskott skulle blifva tillsatt, och motionen dit hänvisas, så är det icke något hinder att låta dem i motionen qvarstå. Det af nämnda talare citerade stadgandet i 55 § Riksdags-ordningen har endast tillkommit för att bringa ordning och reda i ärendenas behandling och afser så med hvarandra olikartade mål, att de böra behandlas af olika delegationer inom

Riksdagen, hvilka, om ett sådant stadgande ej finnes, skulle kunna rörande ett och samma ämne afgifva skilda utlåtauden i olika syften, hvarigenom saken förrycktes. Någon sådan oreda kan här icke uppstå, och jag hemställer fortfarande, att motionen, efter de ändringar motionären i densamma vidtagit, måtte till Lag-Utskottet återlemnas.

Herr Philipsson: Då äfven jag har reserverat mig mot Lag-Utskottets nu föredragna utlåtande, så ber jag att något närmare få motivera min åsigt, som skiljer sig från den som åtskilliga föregående talare hafva utvecklats. Det kan emellertid icke falla mig in att, i händelse motionären förklarar sig villig att återtaga vissa punkter af motionen, motsätta mig hans i nästlidna plenum gjorda framställning, ehuru jag ej kan erinra mig, om hans vid detta tillfälle afgifna förklaring innehöll något positivt yrkande. Om jag nu orätt uppfattat hans mening, så står det ju honom ännu fritt att tillkännagifva hvilka ändringar och inskränkningar, han kan vara benägen att vidtaga i sin motion för att derefter få densamma till Lag-Utskottet återremitterad.

Hvad nu Lag-Utskottets föreliggande utlåtande beträffar, så får jag för min del förklara, att det enligt min uppfattning icke tillkommer Lag-Utskottet att sätta sig till doms öfver tillämpningen af 55 § 3 mom. Riksdags-ordningen, hvilket stadgande finnes infördt i Grundlagen under rubriken: ärendenas behandling i Kamrarna. I mom. 1 af denna paragraf heter det: "motion i ämne, som tillhör ständigt Utskotts behandling, må af Riksdagsman i den Kammare, han tillhör, göras inom tio dagar från Riksdagens öppnande". Då nu motionären afgifvit sitt förslag och Kammaren genom protokollsutdrag remitterat motionen till Lag-Utskottet, så tror jag icke, att detta Utskott är en auktoritet, som är behörig att sätta sig till doms öfver tillämpningen af det i samma §:s 3 mom. förekommande stadgande: "ej må i en skrift flera mål af olika beskaffenhet sammanföras". Kammaren har icke funnit att Herr Malmberg sammanfört flera mål i motionen, hvilken också derföre i dess helhet blifvit remitterad till ett enda Utskott. Jag tror att det kunde blifva ganska betänkligt, om man på detta sätt tilläte Utskotten att till Kamrarna återlemnade motioner, hvilka i vederbörlig ordning blifvit till Utskott hänvisade. Men nu föreligger dessutom en annan omständighet, som äfven synes mig vara af vikt. Herr Ehrenborg har nyss i sitt anförande fäst uppmarksamheten derpå, att 5:te och 6:te punkterna i motionen äro af den beskaffenhet, att de, för den händelse särskildt förslag derom väckes, böra öfverlemnas till tillfälligt Utskotts behandling. Och till Stats-Utskottet skulle dessa punkter väl icke kunna hänvisas, då åtminstone för närvarande icke ifrågasättes något bestämdt statsanslag. Då expropriationslagen utgjorde föremål för Riksdagens behandling, förutsatte man äfven att staten skulle med kostnad från sin sida komma i tillfälle att expropriera enskild man tillhörig jord; men icke utgjorde detta en statsregleringsfråga, ehuru framdeles utgifter deraf kunde föränledas. Men äfven om de nyssnämnda tvänne punkterna beröra ämnen, som icke i och för sig tillhöra Lag-Utskottets handläggning, så och då, som sagdt, ett tillfälligt Utskott skulle upptagit dessa sistnämnda frågor, om de blifvit särskildt väckta, vågar jag återropa hvad Hans Excellens Friherre

De Geer i ett likartadt fall yttrat i Första Kammaren vid 1867 års riksdag (I Band. sid. 238): "En väckt fråga af så beskaffadt blandadt innehåll, att en del deraf faller inom området för ett ständigt Utskotts verksamhet, men en del tillhör tillfälligt Utskott, måste efter min uppfattning remitteras till ständigt Utskott och får icke remitteras till tillfälligt". Jag kan således icke föreställa mig, att motionen bör till en del remitteras till Lag-Utskottet och till en del till tillfälligt Utskott. Skulle åter Herr Ehrenborgs mening vara, att de begge omnämnda punkterna borde gå till något annat ständigt Utskott än Lag-Utskottet, så kan detta icke blifva något annat än Stats-Utskottet, ty om Konstitutions-, Bevillnings- eller Banko-Utskottet kan här icke blifva fråga. Men jag hemställer om, derest uti en och samma motion ämnen förekomma, af hvilka en del tillhör ett ständigt och en del ett annat ständigt Utskotts behandling, en sådan motion ovillkorligen måste klyfvas. Jag tror att ett lagförslag, sådant som det nu föreliggande, icke gerna kan tåla vid en delning, utan att det bör behandlas ostyckadt och i ett sammanhang. Icke heller kan jag finna att § 47 Riksdags-ordningen härvidlag är betydelselös. Der heter nemligen: "Derest ständigt Utskott anser nödigt att, till öfverläggning om något ärende, med annat ständigt Utskott sammanträda, skall sådant ske genom deputerade, på sätt Utskotten derom öfverenskomma". Här förutsättes tydligt, att ämnena i en motion kunna vara af beskaffenhet att till en del tillhöra ett ständigt Utskott, en del åter annat ständigt Utskott, i hvilka fall de olika Utskotten, om så anses nödigt, få på föreskrifvet sätt sammankomma till gemensam öfverläggning och till afgifvande af utlåtande i frågan.

För närvarande instämmer jag i min medreservant, Herr Sven Nilssons yrkande derom, att motionen i dess helhet — så vida ej motionären återtager några punkter af densamma — måtte återremitteras till Lag-Utskottet, dock med det af Herr vice Talmannen gjorda förbehåll att, för den händelse jemlikt § 8 i Reglementariska föreskrifter för Riksdagen ett särskildt Utskott för behandling af alla motioner angående förändrad skogslagstiftning varder beslutadt, förevarande förslag måtte till detta Utskott hänvisas.

Herr vice Talmannen Friherre Åkerhielm: Med anledning af den siste talarens anförande ber jag endast få yttra ett par ord. Jag har här i min hand det redan justerade yttrande i frågan, hvilket motionären i senaste plenum afgaf, och jag anser mig derföre skyldig upplysa Kammarerna derom, att motionären i slutet af sitt anförande framställer ett bestämdt yrkande derom, att Kammarerna måtte tillåta att utur motionen borttagas de delar, hvilka föranledt Utskottet att återlemna motionen, nemligen 5:te och 6:te punkterna samt sista momentet af 3:dje punkten; hvarefter återremiss till Lag-Utskottet begäres. Här föreligger sålunda ett bestämdt af motionären formuleradt förslag, hvilket redan vid nästlidna sammanträde blifvit bordlagdt. Något hinder för ärendets behandling af Lag-Utskottet i den form det senast af motionären blifvit framställt förefinnes numera icke, och för min del anser jag att Kammarerna bör öfverlemna detsamma till detta Utskotts handläggning, dock, i anledning af den väckta frågan om tillsättande af ett särskildt Utskott, med

det förbehåll att, derest Kamrarne besluta tillsätta ett särskildt Utskott för handläggning af frågor rörande skogshushållningens ordnande, Herr Malmbergs motion måtte till detta sistnämnda Utskott öfverlemnas.

Slutligen, medan jag har ordet, ber jag i anledning af Herr Liss Olof Larssons tolkning af 55 §:s sista mom. Riksdags-ordningen få invända, det mig vill synas, att det i sagda § och mom. förekommande uttrycket *beskaffenhet* i ordställningen "flera mål af olika beskaffenhet" finner sin förklaring i 38 och följande §§ i samma Grundlag, hvarest man får närmare veta af hvad beskaffenhet de ärenden äro, som enligt Grundlagen af de ständiga Utskotten böra handläggas. Om sålunda i en motion förekomma förslag till ändringar i stängselförordningen, skiftesstadgan m. fl. lagar och författningar, angående hvilka det tillhör Lag-Utskottet att afgifva utlåtande, så utgör detta enligt mitt förmenande icke ett sådant förhållande, som berättigar till det påståendet, att i den motionen flera ämnen af olika beskaffenhet, i den mening Grundlagen gifver detta uttryck, blifvit sammanblandade, för så vidt nemligen alla de i motionen omhandlade ämnen stå med hvarandra i sammanhang och ostridigt tillhöra ett och samma ständiga Utskotts behandling.

Jag anhåller i öfrigt att få vidblifva mitt förra yrkande.

Herr Malmberg: Då jag under nästlidna plenum hade äran uppträda i denna fråga, nämnde jag, att enligt min tanke alla de i min motion förekommande punkter verkligen voro af beskaffenhet att böra i ett sammanhang behandlas, för att man på detta sätt skulle kunna komma till önskligt resultat i frågan, men att jag endast till följd af formela skäl ville återtaga sista mom. af 3:dje punkten äfvensom punkterna 5 och 6 uti den föredragna motionen.

Skulle nu på något sätt så kunna ordnas, att denna min motion komme att i dess helhet af ett och samma Utskott, t. ex. ett särskildt Utskott, behandlas, så ser jag naturligtvis detta helst; hvarom icke, vidblifver jag mitt vid Kammarrens senaste sammanträde gjorda yrkande.

Herr Ehrenborg: Då den ärade representanten från Göteborg i ett stycke har missförstått mig, så ber jag få nämna, att jag icke har sagt eller menat, att punkterna 5 och 6 af den föredragna motionen äro af beskaffenhet att böra anses tillhöra tillfälligt Utskotts behandling, utan att de rätteligen tillhöra Stats-Utskottet, alldenstund de handla om beviljande af särskilda statsanslag, dels för inköp af vissa skogstrakter, som kunna finnas tillgängliga och lämpliga för anläggning af kronoparker, dels ock för afdikning och torrläggning af vattensjuka och till skogsbörd nu odugliga trakter. Dessa begge punkter anser jag lika otvifvelaktigt tillhöra Stats-Utskottets handläggning som till exempel Herr C. A. Larssons för några dagar sedan till samma Utskott hänskjutna motion, uti hvilken göres hemställan derom, att Riksdagen måtte ställa till Kongl. Maj:ts disposition ett anslag till upphjelpande af de svagast aflönade tjemstämännens lefnadsvilkor, *utan att* det ifrågavarande anslaget är af motionären till något visst belopp angifvet.

Herr Philipsson: Sedan motionären nu förklarar, att han vidblifver

sitt vid nästlidna sammanträde afgifna och nu justerade yttrande, hvilket jag icke varit i tillfälle att åhöra, så förfaller naturligtvis det ena alternativet af mitt förra yrkande, eller att motionen i dess helhet måtte till Lag-Utskottet återremitteras; deremot kvarstår hvad jag i andra alternativet yrkar, eller att motionen, med uteslutande af vissa delar af densamma, måtte till Lag-Utskottet återförvisas.

Hvad angår Herr Ehrenborgs senaste anförande, så får jag säga, att hans ord verkligen föllo sig så, att punkterna 5 och 6 af Herr Malmbergs motion borde hänvisas till tillfälligt Utskott.

Då emellertid detta uttryck berodde på en missägning, och talaren nu förklarar, att han menat icke tillfälligt Utskott utan Stats-Utskottet såsom den Riksdagens delegation, dit ofvannämnda punkter borde remitteras, så ber jag härvid endast få erinra derom, att, för den händelse motionen i dess helhet komme att behandlas af något ständigt Utskott, detta Utskott ju enligt Grundlagens bud är oförhindradt att, der så prövas nödigt, till överläggning om något ärende sammanträda med annat ständigt Utskott.

Härmed var öfverläggningen slutad. Efter derom framställd proposition, gaf Kammaren sitt bifall till motionärens nu gjorda återkallelse af sista momentet i 3:dje punkten, äfvensom 5:te och 6:te punkterna af sitt framlagda förslag; och blef derefter motionen, med iakttagande af dessa delars uteslutning, i öfrigt till Lag-Utskottet återförvisad.

§ 5.

Förekom dernäst till behandling Herr Sven Nilssons i Efveröd på bordet hvilande förslag om tillsättande af ett särskildt Utskott för behandling af så väl Herr F. Malmbergs i nästföregående paragraf omnämnda motion, No 20, angående en ny skogslagstiftning för riket, som ock den eller de motioner i samma ämne, som inom Kamrarne denna riksdag blifvit väckta och till ständiga Utskott remitterade.

Ordet begärdes af

Herr Ehrenborg, som yttrade: För min del tager jag mig friheten att på det litigaste understödja det framställda förslaget om tillsättande af ett särskildt Utskott för behandling af frågor, som afse vinnandet af en förbättrad skogshushållning och förekommandet af skogsbrist. Jag är icke skogsman; men jag har med intresse läst något i frågan och tror mig hafva funnit, att kanske näst skjutsfrågan finnes knappast någon fråga, som så mycket och utan resultat upptagit papper och tid som just skogsfrågan; och till denna ledsamma påföljd, att intet blifvit uträttadt, med undantag af hvad som vunnits särskildt för Norrland och en slags kommunalskogslagstiftning för Gotland, tror jag hafva bidragit i icke ringa mån den omständigheten, att vid riksdagarne det varit särskilda delegationer, som behandlat förslag, hvilka på olika vägar hafva åsyftat ett och detsamma. Man har sett, huruledes de goda förslagen icke ledt till något resultat och de mindre goda icke blifvit, såsom önskligt varit,

nog grundligt vederlagda för att icke åter oupphörligt uppdyka. Alltnog, resultatet har varit litet mot allt det myckna, som blifvit taladt och skrifvet. Om vi se till exempel på 1868 års riksdag, så voro då väckta 8 förslag till förbättrad skogshushållning, hvilka behandlades af fyra Utskott, och vid 1873 års riksdag afgåfvos 7 särskilda motioner, i samma ämne, hvilka behandlades dels af Stats-Utskottet, dels af Bevillnings-Utskottet, dels af Lag-Utskottet, och dels af ett Första Kammarens Tillfälliga Utskott; och granskar man alla dessa utskottsutlåtanden, så finner man utan svårighet, att de olika Utskotten framställt ganska olika grundsatser i hufvudfragan. Det vore derföre önskligt, att *en* Riksdagens delegation fick behandla alla dessa frågor med mera omsigt, så att den fick alla de särskilda skogsförslagen framför sig och pröfvade det ena bredvid det andra, samt att den fick göra det i det lugn, ett särskildt Utskott har framför de andra, af de löpande ärendena belastade, Stats-, Bevillnings- och Lag-Utskotten. Ett särskildt Utskott komme, förmodar jag, dessutom att sammansättas med hänsyn till sakkunskap och, om så sker, beror frågan på, huruvida det finnes tillräcklig materiel, för att Utskottet skall kunna med tillräcklig omsigt behandla frågan och deri tillstyrka hvad som är godt och vederlägga det, som icke är godt, eftersom, såsom bekant, ett sådant Utskott saknar motionsrätt och är inskränkt till att utlåta sig öfver hvad som är föreslaget. Nu föreligger här, så vidt jag kan förstå, ett skädligen uttömmande förråd på förslag att underställas Skogs-Utskottet. Vi hafva först Herr Malmbergs motion med den viktiga frågan om inskränkning i tiden för upplåtande af nyttjanderätt till skog och afverkning deraf samt med förslag: om ändring i skiftesstadgan i fråga om skogsliqvid vid laga skiften; om åliggande för egare af skog att i visst fall verkställa återplantering; om möjlighet — jag förbigår den del af motionen, som blifvit af motionären återtagen — att under full egauderätt afsöndra skogsmark, att till behörig andel deltaga i hemmanets onera; om skärpta straffbestämmelser emot dem, som förorsaka skogseldar, eller olofligen afverka träd och bortföra dess stam; om ändring i stängselförordningen, samt om tillsättande af en nämnd för tillsynen öfver lagens efterlefnad. Vidare hafva vi Herr Sven Magnussons jemte flere representanters från Skaraborgs län motion, som handlar om ändringar i Kongl. förordningen den 29 Juni 1866 angående hushållninge med de allmänna skogarne i riket; vidare motioner af Herr Kjellman, angående åtgärders vidtagande för en förbättrad skogslagstiftning i allmänhet; af Herr B. Olofsson om upphäfvande af 2 § i Kongl. förordningen den 21 December 1857 om egors fredande mot skada af annans hemdjur samt om stängsel-skyldighet; af Herr Dofscn. om beviljande af anslag för befrämjande af en förbättrad skogsskötsel; af samme man, angående tillägg till 20 Kap. 3 § strafflagen, åsyftande skärpt ansvarsbestämmelse för tillgrepp af växande skog. — (Jag beklagar, att Herr Dofscns motion rörande stadga för länsjägmästarne icke kan komma med till samma Utskott, såsom redan remitterad till ett tillfälligt Utskott). — Vidare af Herr Bäckström, rörande värden af enskilda skogar; af Herr Malmberg och af Herr Frisk, med förslag till förordning angående flottning af skogsalster inom de norr-ländska länen, samt af Herr Magnus Jonsson, om höjning af de i 15 Kap. 4 och 6 §§ Byggnings-balken stadgade böter för uraktlåtenhet att biträda

vid släckning af skogseld. Ytterligare hafva vi ett förslag om anvisande af ett förslagsanslag för anställande af skogsingenjörer, hvilket förslag blifvit väckt af en ledamot inom Kammaren, för hvars sakkunskap och omdöme i hithörande ämnen vi hafva skäl hysa det största förtroende: och utom allt detta läses i bilagan till Kongl. Maj:ts nådiga proposition de ord af Herr Statsrådet och Chefen för Finansdepartementet, att han hade för afsigt att mycket snart inför Kongl. Maj:it föredraga frågan om åläggande af befordrandet af återväxt. Ett bland de vid föregående riksdagar förekommande, mera framstående förslagen i skogsfrågan, hvilket jag vid en hastig öfverblick nu saknar, är förslaget om exportförbud eller utförseltull å smäckrare virke; och jag saknar det derföre, att det vore särdeles godt att få en grundlig vederläggning af detta förslag och grundliga bevis, att förslaget, som otvifvelaktigt framkommit af de bästa fosterländska bevekelsegrunder, dock just är egnadt att motverka hvad man vill befrämja; men jag tager för gifvet, att tillfälle kommer att yppas att i Utskottets blifvande motivering vidröra äfven denna del af frågan.

Jag kan således icke finna annat än att det vore önskligt och glädjande, om ett särskildt Utskott komme till stånd; men jag tror det vara nödvändigt, att yrkandet om det särskilda Utskottet blifver så allmänt affattadt, att alla dessa frågor kunna gå dit och således behandlas af ett och samma Utskott. Jag har icke till hands ordalagen i Herr Sven Nilssons förslag; men jag tillåter mig understödja detsamma på det sätt, att Riksdagen beslutar tillsättande af ett särskildt, af 6 ledamöter från hvardera Kammaren bestående, Utskott för behandlingen af alla inom Kamrarne väckta och till ständiga Utskott hänvisade motioner samt de möjligen inkommande Kongl. propositioner, som afse åstadkommandet af en förbättrad skogshushållning eller förekommandet af skogsbrist.

Herr Hjelms: Jag kan icke annat än på det varmaste instämma med den nästföregående talaren i hans förordande af ett särskildt Utskott för behandling af skogsfrågan. I Norrland äro förhållandena härutinnan sådana, att de ingifva grundliga farhågor för framtiden, och denna fråga fordrar således en skyndsam behandling; men det torde icke gerna vara tänkbart, att ett ständigt Utskott, nemligen här Lag-Utskottet, skulle i förening med de många öfriga göromål, som detta Utskott har sig ålagda, under de få månader Riksdagen är tillsammans kunna egna den uppmärksamhet åt denna så viktiga fråga, som behofvet verkligen påkallar. Och i öfrigt tror jag, att denna fråga nu är så mycket förberedd, att tillräcklig materiel finnes, för att Utskottet skall kunna uppsätta och framlägga något förslag, som kunde leda till afsedda ändamålet. Jag upp-repar, att jag förenar mig med Herr Ehrenborg i hans yrkande om tillsättande af ett särskildt Utskott.

Herr Grefve Sparre: Äfven jag understödjer på det varmaste motionen, och jag får i anledning af Herr Ehrenborgs yttrande upplysa, att flere andra motioner rörande skogslagstiftningen äro remitterade till Lag-Utskottet, hvilka motioner nämnde Utskott, derest Kammararen beslutar tillsättande af ett särskildt Utskott, naturligtvis, enligt grundlagens stadgande, skall till detta särskilda Utskott öfverlemnas. Jag anser, att i

närvarande tidpunkt, då ett temligen allmänt intresse för skogshushållningen vaknat i vårt land, de uppgjagade prisen likasom den alltmera aftagande tillgången på skog härpå fäst uppmärksamheten; och allt detta är för Riksdagen skäl att för frågans grundliga utredning tillsätta ett särskildt Utskott; hvarförutom det är alldeles klart, att det för Regeringen, som väl slutligen måste taga saken om hand, måste vara af stort intresse, om Riksdagen kan något sammanjemka åsigterna och uttalar en opinion i saken.

För åstadkommande af detta instämmer jag på det varmaste i Herr Sven Nilssons motion och med de talare, som yrkat bifall till det af honom framställda förslag om det särskilda Utskottets tillsättande.

Herr Sven Nilsson i Efveröd: Jag kan ej annat än vara tacksam för det understöd jag fått för ifrågavarande af mig framställda förslag. Herr Ehrenborg har visserligen framkommit med en omredigering af förslaget; men innehållet i hans förslag är just detsamma. Hvad han tillagt, är, att det särskilda Utskottet skulle komma att behandla äfven Kongl. Maj:ts proposition i fråga om skogslagstiftningen, ifall en sådan till Riksdagen inkommer; men jag föreställde mig, vid framställandet af mitt förslag, att, om ett särskildt Utskott blefve tillsatt och en Kongl. proposition i skogsfrågan derefter till Riksdagen aflemnades, något hinder för Kamrarne icke skulle finnas för att remittera den till det särskilda Utskottet; i följd hvaraf jag också i mitt förslag uteslöt yttrande härom. Jag kan derföre gerna frånträda mitt förslag och öfvergå till Herr Ehrenborgs, hvori jag likväl hemställer om den förändring, att ledamöternas antal i Utskottet från hvardera Kammaren måtte bestämmas till 7, hvilket jag tror förut varit praxis. Jag frångår således mitt förra yrkande och förenar mig med Herr Ehrenborg om hans förslag med den af mig deri nu yrkade förändring.

Herr Philipsson: Jag ber att få med få ord tillkännagifva, att äfven jag anser det vara i högsta grad lämpligt och viktigt, att ett särskildt Utskott tillsättes för behandling såväl af ifrågavarande motion, som af andra motioner med samma syfte; och jag vill endast dertill lägga den erinran, att till Lag-Utskottet öfverlemnats så många andra och deribland flera viktiga motioner, att det skulle blifva för Lag-Utskottet svårt att egna all den uppmärksamhet och omsorg åt denna viktiga samhällsfråga, som den kräfver.

Herr Nils Pettersson: Då jag inom Lag-Utskottet reserverat mig mot beslutet att återlemna ifrågavarande motion till Kammaren, så vill jag härmed tillkännagifva, att jag icke varit helt och hållet af den tanken, att motionen skulle af Lag-Utskottet behandlas, men att jag ansett tiden vara inne att åt motionen egna all den uppmärksamhet den förtjenar, hvarjemte jag fruktade, att, om motionen återlemnades till Kammaren, den skulle bortpluttras, hvilket äfven till en del skett. Jag utgick från den synpunkten, att motionen skulle kunna behandlas i det skick den ursprungligen var; men då nu Kammaren beslutat annorlunda, så, och då Lag-Utskottets öfrige ledamöter förklarar, att Lag-

Utskottet saknade tid att åt frågan egna den uppmärksamhet den förtjänade, vill jag förena mig med dem, som för motionens behandling yrkat tillsättande af ett särskildt Utskott, och det så mycket heldre, som jag hört, att Första Kammaren skulle vara benägen för en sådan åtgärd.

Herr Ehrenborg: Jag vill endast tillkännagifva, att jag naturligtvis gerna utbyter siffran 6 mot siffran 7 i afseende på antalet ledamöter i det föreslagna särskilda Utskottet.

Öfverläggningen förklarades slutad; och beslöt nu Kammaren för sin del, att ett särskildt Utskott skulle tillsättas för behandlande af alla de inom Kamraren väckta och till ständiga Utskott hänvisade motioner samt de möjligen inkommande Kongl. propositioner, som afse åstadkommandet af en förbättrad skogshushållning eller förekommandet af skogsbrist, samt att antalet ledamöter i detta särskilda Utskott skulle vara fjorton, eller sju från hvardera Kammaren, med tre suppleanter från Andra Kammaren; skolande, till följd af stadgandet i 37 § 1 mom. Riksdagsordningen, Första Kammaren inbjudas att uti detta beslut sig förena.

§ 6.

Herr Hjelm erhöi, på begäran, ordet och anförde: Till följd af Riksdagens år 1868 fattade beslut nedsattes af Kongl. Maj:t en komité, hvilken erhöi uppdrag att möjligen för nästföljande Riksdag afgifva yttrande rörande skogshushållningen i Norrland. Efter att nämnde komité till Kongl. Maj:t afgifvit utlåtande den 21 December 1870, samt Skogsstyrelsen öfver komiténs förslag på nådig befallning afgifvit yttrande den 4 Juni 1871, har man förgäfvat väntat på, att från Regeringens sida vidtages någon åtgärd, som i någon mån kunde tillfredsställa anspråken på en ändamålsenlig skogshushållning.

Vid näst föregående riksdag väcktes flera motioner i skogsfrågan: men i det utlåtande, N:o 19, samma Riksdags Lag-Utskott afgaf i anledning af en utaf dem, yttrades: "att, då från Kongl. Maj:t lärers snart vara att förvänta nådig proposition med förslag till särskild skogslagstiftning för Norrland; och då antagligt är, att de hufvudgrunder, som dervid blifva godkända, åtminstone i någon mån kunna finnas lämpliga äfven med afseende på skogslagstiftningen för öfriga delar af riket, får Utskottet värdsamt hemställa, att ifrågavarande motion ej måtte till någon Riksdagens vidare åtgärd föranleda".

Detta allt gifver mig anledning förutsätta, alldenstund detta Lag-Utskottets utlåtande blef af Riksdagen godkändt, att icke den vill eller kan vidtaga några åtgärder för en ny skogslagstiftning, förrän förslag kommer från Regeringen dertill.

Detta allt gifver mig anledning att värdsamt anhålla hos Kammaren att få till Herr Statsrådet och Chefen för Finansdepartementet framställa följande spörsmål: »har denna Riksdag att från Regeringen förvänta förslag till ny skogslagstiftning?»

Detta af Herr Hjelm nu framställda spörsmål bordlades.

§ 7.

Till bordläggning anmäldes:

Stats-Utskottets Memorial n:o 1 med den till innevarande Riksdag af Fullmäktige i Riksgälds-kontoret afgifna berättelse; och

Lag-Utskottets Utlåtanden:

N:o 2, i anledning af Andra Kammarens remiss af motion angående rättighet för kommun å landet att besluta om vilkoren för starka dryckers försäljning inom kommunen;

N:o 3, i anledning af verkställd granskning af Riksdagens Justitieombudsmans embetsförvaltning;

N:o 4, i anledning af Andra Kammarens remiss af motion om utfärdande af lagbestämmelse derom, att hållskjutsentreprenör, som icke är innehafvare af gammalt gästgifverihemman, må ega, i vissa fall och mot vissa vilkor, till sitt hem flytta skjutsningsstation; samt

N:o 5, i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga proposition med förslag till förordning angående skyldighet för kommunala myndigheter att afgifva statistiska redogörelser.

§ 8.

Justerades protokollsutdrag för detta sammanträde.

§ 9.

Herr Rylander erhöil ledighet från riksdagsgörömalen under 8 dagar från och med den 6. i denna månad.

Kammarens ledamöter åtskildes kl. ³/₄ 2 e. m.

In fidem.
H. Husberg.